

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7C/329/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815208900
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8815208900.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Martinou Melníkovou v právnej veci žalobkyne: R. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. M. XXX, t.č. U. XXXX, XXX XX X. O. Z., zast. JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom ul. Sovietskych hrdinov č. 163/66, Svidník p r o t i žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752 zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o neplatnosť právneho úkonu a o vydanie bezdôvodného obohatenia s prísl. eur, takto

rozhodol:

Súd konanie o určenie neplatnosti žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru - zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8300027474 zo dňa 24.02.2010 z a s t a v u j e.

Žalovaný j e p o v i n n ý vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 347,13 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 347,13 eur od 01.03.2016 do zaplataenia a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania na účet právneho zástupcu žalobkyne vo výške 267,06 eur a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 07.09.2015 domáhala toho, aby súd určil, že žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. zmluvy 8300027474 zo dňa 24.02.2010, je neplatná. Zároveň sa domáhala toho, aby súd žalovaného zaviazal vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 347,13 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 347,13 eur, odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplataenia, ako aj náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnila tým, že dňa 22.02.2010 žiadosťou požiadala žalovaného o poskytnutie revolvingového úveru (bod 5.zmluvy) vo výške 1095,40 eur. Na základe tejto žiadosti jej bol schválený revolvingový úver č. 8300027474 (bod 6.Zmluvy) vo výške 365,13 eur s ročnou úrokovou sadzbou 68,07%. Žalovaný si okamžite započítal poplatok 40,53 eur. V ďalšom citovala ust. § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy, ako aj § 40 ods. 1 a § 44 ods. 3 Občianskeho zákonníka. V ďalšom uviedla, že podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ako aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Predložená zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania tieto náležitosti neobsahuje, preto sa podľa §4 ods. 3 písm. b) veta druhá úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa prehľadu platieb jej žalovaný vyplatil 324,60 eur a ona mu doposiaľ uhradila čiastku 671,73 eur. Žalovaný sa tak na jej úkor bezdôvodne obohatil o sumu 347,13 eur, ktorú prijal bez právneho dôvodu a ktorú musí vydať. O tom, že sa žalovaný bezdôvodne obohatil sa dozvedela od združenia na ochranu občana spotrebiteľa, v mesiaci august 2015, kde ju informovali o tom, že predmetná zmluva o úvere je neplatná. Vo vzťahu objektívnej

premlčacej dobe, Krajský súd Prešov a Žilina vo viacerých rozhodnutiach posúdil konanie dodávateľov, ako úmyselné konanie vedúce k bezdôvodnému obohateniu tým, že nedávajú svoje zmluvy do súladu so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Objektívna premlčacia doba je 10 ročná, pričom poukázal aj na rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 2Co/9/2012 z 21.01.2013 a rozsudok Krajského súdu Žilina sp.zn. 9Co/648/2013 z 20.02.2014.

Právny zástupca žalobkyne pred začatím pojednávania uviedol, že v časti určenia neplatnosti revolvingového úveru berú žalobu späť. V ostatnej časti na žalobe tvrajú.

Žalovaný navrhol, aby súd podanú žalobu zamietol.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, písomným vyjadrením žalovaného spolu s prílohami, výpoveďou žalobkyne, prednesom právneho zástupcu žalobkyne a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaný ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, svoju neprítomnosť neospravedlnili ani nežiadali odročiť pojednávanie.

Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že v letáku si našla, že žalovaná spoločnosť poskytuje úvery a preto sa na ňu nakontaktovala. Následne k nej domov prišla pani, ktorej povedala, že potrebuje úver 1000 eur z dôvodu finančnej tiesne. Nepamätá sa vzhľadom na dĺžku doby, čo všetko sa udialo, avšak pamätá si to, že jej povedali, že jej poskytnú sumu 1000 eur. Pri podpise zmluvy jej povedala, že má čakať na informáciu o sume, ktorú jej schvália s tým, že tá môže byť nižšia alebo vyššia. Po podpise zmluvy jej následne prišla sms správa, kde pravdepodobne bolo uvedené, že jej schválili úver vo výške 1000 eur. Pred podpisom zmluvy si ju prečítala, avšak všetkému nerozumela. Má viacero úverov, predmetnej zmluve nerozumie, avšak vie o tom, že úver na túto zmluvu mala rozdelený na dve splátky a to po 66 eur a 22,21 eur.

Právny zástupca žalobkyne vo svojom prednese uviedol, že podanou žalobou sa domáhajú vydania bezdôvodného obohatenia a to z toho titulu, že predmetná úverová zmluva neobsahuje všetky náležitosti, ktoré vyžadoval v tom čase platný zákon č. 258/2001 Zákon o spotrebiteľských úveroch. Konkrétne sa jedná o náležitosť podľa § 4 ods. 2, písmeno g) konečná splatnosť spotrebiteľského úveru a taktiež náležitosť podľa § 4, ods. 2, písmeno i) i výška, počet a termín splátok istiny úrokov a iných poplatkov. Tvrdenie žalobcu, že v zmluve sú uvedené tieto údaje, resp. údaje po konečnej splatnosti tak s tým sa nemôžu stotožniť, lebo v zmluve je uvedený údaj 30/11 a táto formulácia nespĺňa zákonom požadované uvedenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Ďalej žalovaný tvrdí, že zákon platný v čase uzatvorenia zmluvy nevyžadoval údaj podľa § i) avšak je presvedčený o tom a súd takisto môže si to overiť, že zákon platný v čase uzatvorenia úverovej zmluvy túto požiadavku, tento údaj vyžadoval. Z dôvodu, že v úverovej zmluve absentujú tieto náležitosti je predmetný úver podľa § 4 ods. 3, písmeno, odsek 3, písmeno b), odsek 2 bezúročný a bez poplatkov. Preto sa žalobkyňa domáha vydania bezdôvodného obohatenia a toto bezdôvodné obohatenie je rozdiel medzi sumou, ktorá bola reálne vyplatená žalobkyňou od žalovaného a sumou ktorú doposiaľ žalovanému zaplatila, čiže je to rozdiel medzi sumou 671,73 eur, ktoré zaplatila a 324,60 eur, ktoré jej boli poskytnuté. To, že jej bolo poskytnutých 324,60 eura a nie 365,13 eura, ako je to uvedené v úverovej zmluve, k tomu doložili dôkaz a to prehľad splátok k predmetnému úveru. Ďalej v tom prehľade sa nachádzajú jednotlivé čiastky, ktoré boli zo strany žalobkyne žalovanému zaplatené. Z týchto dôvodov vlastne navrhujú, aby súd ich žalobe v plnom rozsahu vyhovel a v prípade úspechu si uplatňujú trovy konania. Čo sa týka premlčania tu poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov 2Co/9/2012 a rozsudok Krajského súdu Žilina 9Co/648/2013, podľa ktorých je potrebné na predmetnú vec aplikovať objektívnu 10ročnú premlčaciu lehotu, lebo žalovaný je spoločnosť, ktorá dlhodobo ponúka úverové produkty na Slovensku. Ponúka ich vo veľkom a mala a musí si byť vedomá svojich povinností. Na otázku súdu, aby sa vyjadril k úroku z omeškania, kde je v petite uvedené, že odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému uviedol, že oni žalobu žalovanému nedoručovali, preto ho žiadajú podľa dátumu, kedy bola doručená zo súdu žalovanému.

Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 03.02.2016 prostredníctvom právneho zástupcu poukázal na nedostatok naliehavého záujmu na určení, že žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / zmluva o revolvingovom úvere č. 8300027474 zo dňa 24.02.2010 je neplatná. Nedostatok naliehavého právneho záujmu vyplýva a je daný samotným obsahom podanej žaloby, kedy sa žalobca domáha

vydania bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa sa domáha podanou žalobou vydania bezdôvodného obohatenia na základe tvrdenia o tom, že zmluva o revolvingovom úvere je neplatnou. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia teda odvodzuje od posúdenia rovnakej otázky, ako je v návrhu na rozhodnutie o určení. Je tak zrejmé, že medzi navrhovanými výrokmí je vzťah predbežnej otázky k posúdeniu, či tu právo na vydanie bezdôvodného obohatenia je alebo nie je. V dôsledku toho je žaloba v časti navrhovaného určenia neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere neprípustná pre nedostatok naliehavého právneho záujmu. Žalovaný namieta tvrdenie žalobcu, že pri poskytnutí úveru bol okamžite započítaný poplatok vo výške 40,53 eur. Suma 40,53 eur nie je poplatok za poskytnutie úveru, ale odplata za poskytnutie služby. Predmetom dohody o poskytnutí služby je prevzatie záväzku veriteľom (žalovaný) poskytnúť odklad splatnosti maximálne troch splátok a záväzok dlžníka zaplatiť odplatu za túto službu. ide o zmluvne nadobudnuté právo, ktoré je v zmysle § 118 ods. 1 Občianskeho zákonníka predmetom občianskoprávneho vzťahu. Tvrdenie žalobkyne je nesprávne aj preto lebo túto službu žalobca aj využil a to odkladom splátok č. 13,14,15. Ako dôvod bezúročnosti úveru žalobkyňa uviedla chýbajúce náležitosti podľa §4 ods. 2 písm. g) a i) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“). V prvom rade a ako základnú skutočnosť žalovaný uvádza, že zmluva o revolvingovom úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa na jej lícnej strane listiny a tiež zmluvnými dojednaniami nachádzajúcimi sa na rubovej strane tej istej listiny. Zároveň obsah zmluvy tvoria aj prílohy, ktoré sa v zmysle čl. 7 ods. 7.1 zmluvných dojednaní sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Ustanovenia Občianskeho zákonníka o uzatváraní zmluvy majú v zásade dispozitívnu povahu, čo vyplýva zo základnej zásady civilného práva- zmluvnej slobody. Tento princíp okrem iného znamená aj to, že zmluvné strany vzájomným prejavom vôle môžu určiť, čo obsah zmluvného vzťahu má a nemá tvoriť, ako má byť vyjadrený, atď. V zmysle uvedeného teda Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy ale je súčasťou ako takej. Ako dôvod bezúročnosti úveru žalobca poukazuje na to, že táto neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru (t.j. náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. g) ZoSÚ). Ani tento záver žalobkyne nie je dôvodným s tým, že v ďalšom citoval čl. 4 bod 4.6 zmluvných dojednaní. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva nielen zo splátkového kalendára, ale aj z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Zmluva teda údaj o termíne konečnej splatnosti úveru obsahuje. V ďalšom uviedol, že ZoSÚ účinný v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Táto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by istina, úroky a poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a podobne. To však nie je prípad zmluvy uzavretej medzi účastníkmi. Zmluva obsahuje zákonom vyžadovanú výšku splátky, termín splatnosti splátky a počet splátok, teda aj náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ. Na podporu uvádzaného poukázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 13Co/111/2014-166 (str. 10 a 11), ktorý sa v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. o náležitostiach zmluvy o revolvingovom úvere a o výklade príslušných zákonných ustanovení, ktoré ich upravujú. Žalovaný uplatňuje voči tvrdenému nároku v podanej žalobe aj námietku premlčania. Tvrdenia žalobkyne o úmyselnom bezdôvodnom obohatení sú založené na nesprávnej interpretácii zákonných ustanovení a ich popieraní, pričom v ďalšom poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove, č.k. 13Co/111/2014, ako aj na uznesenie Krajského súdu v Žiline, č.k. 9Co/516/2015 zo dňa 29.10.2015. Na základe uvedeného sú tak tvrdenia žalobkyne o úmyselnom bezdôvodnom obohatení skutkovo i právne nesprávne. Žalovaný spochybňuje aj tvrdenie o momente, kedy sa žalobkyňa dozvedela o údajnom bezdôvodnom obohatení. Potvrdenie vydávané súkromnou organizáciou je súkromnou listinou, o ktorej obsahu neplatí predpoklad správnosti a pravdivosti.

Medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom došlo dňa 24.02.2010 k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300027474, na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru a oznámenia o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 24.02.2010. Podľa zmluvy bol poskytnutý úver vo výške 365,13 eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať v splátkach po 22,21 eur pri splatnosti 30/11. Ročná úroková sadzba úveru bola dohodnutá vo výške 68,07%, RPMN vo výške 64,54% a poskytnutá čiastka revolvingu vo výške 179,88 eur, s tým, že odmena za poskytnutie revolvingu predstavuje 219,84 eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu je 54,54% a ročná úroková sadzba revolvingu vo výške 67,18%.

V zmysle bodu 7. zmluvy sa v ďalšom odkazovalo na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, účastníci zmluvy prehlásili, že sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zavazujú sa ich dodržiavať.

Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, predmetom tejto dohody je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 108,44 eur a b) za poskytnuté služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 59,15 eur (bod 8.1. zmluvy).

Podľa bodu 13. zmluvy riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti/zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania. Zmluvné strany prehlásili, že si žiadosť/zmluvu vrátane zmluvných dojednaní prečítali, že bola uzatvorená zo slobodnej vôle, jej obsahu riadne porozumeli a na dôkaz tejto skutočnosti pripojujú nižšie svoje podpisy.

Podľa bodu 1.1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. (ďalej len „Zmluvné dojednania“) tieto vymedzujú vzťahy medzi spoločnosťou PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. ako Veriteľom na strane jednej a Dlžníkom, Spoludlžníkom 1 a Spoludlžníkom 2 na strane druhej, ktoré vznikli v súvislosti s uzatvorením tejto Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „Zmluva o RÚ“).

Zmluva o RÚ sa uzatvára na predtlačenom formulári Veriteľa. Vyplnená Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná Dlžníkom, Spoludlžníkom 1 a Spoludlžníkom 2 je návrhom na uzatvorenie Zmluvy o RÚ. Zmluva o RÚ je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 a Veriteľa. (bod 2.1 Zmluvných dojednaní).

Podľa bodu 2.2 Zmluvných dojednaní Veriteľ je povinný odoslať Dlžníkovi Oznámenie Veriteľa o schválení úveru Dlžníkovi.

Veriteľ poskytne dlžníkovi schválenú výšku úveru na účet dlžníka uvedený v zmluve o RÚ v deň nadobudnutia účinnosti tejto zmluvy o RÚ (bod 2.3 Zmluvných dojednaní).

V zmysle bodu 3.1 Zmluvných dojednaní celková výška úveru bude Dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2., ods. 2.2. tejto Zmluvy o RÚ. Celková výška úveru je spolu s úrokmi splatná v pravidelných splátkach, vo výške a časovom rozvrhnutí podľa platného splátkového kalendára.

Revolving je automatické navýšenie schváleného úveru o sumu schválenej výšky revolvingu uvedenú v bode 6 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere a oznámenú dlžníkovi v oznámení veriteľa podľa čl. 2 ods. 2.2 tejto zmluvy o revolvingovom úvere (bod 4.1 Zmluvných dojednaní).

Podľa bodu 5.1 Zmluvných dojednaní za poskytnutie úveru sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu.

Ako vyplýva z bodu 8.2 Zmluvných dojednaní Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa zaväzujú poskytnutý úver podľa tejto Zmluvy o RÚ v dohodnutých termínoch splatnosti uhradiť na bankový účet Veriteľa. Splátka úveru s úrokom alebo iný peňažný záväzok Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 sa pre účely tejto Zmluvy o RÚ považuje za riadne splatený dňom pripísania príslušnej čiastky v plnej výške so správnym variabilným symbolom na bankový účet Veriteľa.

V zmysle bodu 18.1 Zmluvných dojednaní, akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami tejto zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo pred rozhodcom v rozhodcovskom konaní podľa rozhodcovskej doložky uvedenej v článku 18.2 tejto zmluvy o RÚ. Výber jednej z alternatív riešenia sporov podľa tejto zmluvy o RÚ spočíva na žalobcovi.

Z prehľadu platieb k Zmluve o revolvingovom úvere č. 8300027474 vydaného žalovaným vyplýva, že žalovanej bola poskytnutá čiastka 324,60 eur, pričom žalovaná uhradila sumu 671,73 eur.

Podľa § 96 ods. 1 a ods 3 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Aj je návrh vzatý späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu pred začatím pojednávania zobrala žalobu v časti určenia neplatnosti revolvingového úveru späť, preto súd v tejto časti konanie zastavil.

V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 44 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1986/71/>> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon“), spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 4 ods. 1 Zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=24.02.2010>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=24.02.2010>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=24.02.2010>> a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=24.02.2010>>,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=24.02.2010>>.

Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 Zákona).

V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Ako vyplýva z § 107 ods. 1 až ods. 3 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného

obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat'.

Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalovaný ako dodávateľ a žalobkyňa ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalovaným bez možnosti žalobkyne privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že by na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalobkyne ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok

(čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobkyňou ako spotrebiteľom a žalovaným ako dodávateľom bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalobkyni, ktorá sa ho zaviazala vrátiť za stanovených podmienok.

Súd vykonaným dokazovaním mal ďalej za preukázané, že v zmluve o úvere absentuje údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška mesačnej splátky. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška celkovej mesačnej splátky bez rozdelenia istiny a úrokov. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením.

V rozsudku zo dňa 27.11.2014 vo veci sp. zn. 7Co/220/2014 Krajský súd v Prešove uviedol -„Jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcou z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. je i to, že táto zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia. Tento nedostatok spôsobuje, že spotrebiteľský úver sa posudzuje ako bezúročný a bez poplatkov.“

V uzatvorenej zmluve nie je uvedený ani údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý sa vyžaduje podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď lehota splatnosti je uvedená ako „Splatnosť úveru 30/11“. Takéto určenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potenciálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami s iných v spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Naopak je potrebné trvať na tom, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.12.2012, sp. zn. 16Co/315/2012, sp.zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19.09.2012, Krajského súdu v Trnave sp.zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22.05.2013).

V predloženej zmluve je však uvedená splatnosť úveru len na 30/11, bez uvedenia konkrétneho dňa v mesiaci, ku ktorému má byť úver splatený. Takéto určenie konečnej splatnosti úveru súd nepovažuje za dojednanie v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch a preto vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Aj v prípade, že by súd nepovažoval úver za bezúročný a bez poplatkov, zaoberal by sa výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorého sadzba v danom prípade predstavovala 68,07 % ročne (bod 6. zmluvy).

Z internetovej stránky O. súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov (30 splátok) vo februári 2012 činil úrok 13,11 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako päťnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Úroková miera dohodnutá medzi účastníkmi viac ako 5 násobne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Pokiaľ sú úroky neplatné nemožno ich ďalej moderovať. Poskytnutý úver je z uvedeného dôvodu bezúročný.

V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 vo veci žalobcu Profi Credit Slovakia s.r.o. o nárok na zaplatenie zo zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý v odôvodnení svojho rozsudku uviedol:

„Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“

Z prehľadu platieb k zmluve o revolvingovom úvere vyplýva, že žalobkyni bola poskytnutá suma 324,60 eur, pričom uhradila sumu 671,73 eur. Keďže pri závere o tom, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a žalobkyňa uhradila žalovanému vyššiu sumu, než na aký mu vznikol nárok, je žalovaný povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 347,13 eur predstavujúceho rozdiel medzi poskytnutou sumou vo výške 324,60 eur a uhradenou sumou 671,73 eur.

Žalobkyňa si zároveň uplatnila úrok z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 347,13 eur odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia. Podľa zistenia súdu sadzba úroku z omeškania v súlade s ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., bola ku dňa 01.03.2016 (deň nasledujúci po doručení žaloby žalovanému) vo výške 8,05 % p.a. Žalobkyňou požadovaná sadzba úroku z omeškania tak neprevyšuje zákonnú sadzbu úroku z omeškania. Vzhľadom na žalobkyni priznaný nárok, súd zaviazal žalovaného aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 347,13 eur od 01.03.2016 do zaplatenia.

Čo sa týka námietky premlčania vznesenej žalovaným súd uvádza, že predmetný nárok nepovažuje za premlčaný, nakoľko za premlčaciu lehotu považuje plynutie 10-ročnej lehoty podľa § 107 ods.2 Občianskeho zákonníka, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu a tým je deň 21.10.2011, čo vyplýva z prehľadu platieb vydaného žalovaným, keď k uvedenému dňu žalobkyňa uhradila žalobcovi celkovo sumu 355,36 eur, teda viac ako jej bolo poskytnuté, čím došlo k vzniku bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Žalovaný poznal skutkové okolnosti, z ktorých vychádzal a poznal ich aj v čase vzniku, napriek tomu, že vedel, že takáto zmluva nie je v poriadku prijal finančné prostriedky nad poskytnutý úver, čím sa dopustil bezdôvodného obohatenia. Konal tak úmyselne. Je dôvodné predpokladať, že spotrebiteľ sa nedozvie o tom, že zmluva

má vady predtým, než sa bude dopytovať subjektu znalého veci, ktorým sú spotrebiteľské združenia a takto postupovala aj žalobkyňa, ktorá až po oboznámení s touto zmluvou a jej vyhodnotením združením na ochranu spotrebiteľa dozvedela o vzniku bezdôvodného obohatenia. Z vyššie uvedených dôvodov súd nepovažuje námietku premlčania vznesenú žalovaným za dôvodnú.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Žalobkyňa mala neúspech len v nepatrnej časti a to v časti, v ktorej zobrala žalobu späť a z procesného hľadiska nesie zodpovednosť za trovy konania, preto má súd za to, že jej patrí plná náhrada trov konania. Tarifnou hodnotou na účely určenia odmeny za jeden úkon právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „cit. vyhl.“) v spojení s § 142 ods. 3 OSP je potom suma súdom priznaného plnenia, teda suma 347,13 eur. Odmena z výšky súdom priznaného plnenia a odmena za jeden úkon právnej služby potom predstavuje sumu v zmysle cit. vyhl. predstavuje sumu 26,56 eur.

Žalobcovi tak vznikol nárok na odmenu za tri úkony - prevzatie a príprava zastúpenia, návrh na začatie konania, účasť na pojednávaní dňa 11.05.2016 podľa § 13a ods. 1 písm. a), c), d) cit. vyhl., teda spolu odmena v sume 79,68 eur a na režijný paušál za 3 úkony v zmysle § 16 ods. 3 vyhl. a to za dva úkony v roku 2015 po 8,39 eur a jeden úkon v roku 2016 po 8,58 eur teda spolu 25,36 eur.

Súd taktiež priznal náhradu za stratu času za 6 začatých polhodín v roku 2016 (jedna polhodina 14,30 eur) na ceste Svidník - Vranov nad Topľou a späť za účasť zástupcu na pojednávaní dňa 11.05.2016 a to v sume 85,80 eur a cestovné za cestu na pojednávanie na tunajší súd dňa 11.05.2016 motorovým vozidlom - Svidník - Vranov nad Topľou a späť pri počte 124 kilometrov, priemernej spotrebe 5,9 l/100 km (čo vyplýva z technického preukazu vozidla a nie 6,2 l/100km ako uviedol právny zástupca žalobkyne) a cene pohonných hmôt 1,234 eur/l a základnej náhrade 0,183 eur vo výške 31,71 eur.

Takto mal súd za to, že žalobcovi vznikol nárok na trovy právneho zastúpenia v sume pozostávajúcej z odmeny 79,68 eur, režijného paušálu 25,36 eur, náhrady cestovného v sume 31,71 eur a náhrady za stratu času v sume 85,80 eur. Právny zástupca je platcom DPH preto mu priznal súd aj DPH v sume 44,51 eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhl. zo sumy 222,55 eur (odmena + režijný paušál + náhrada za stratu času + cestovné), teda spolu 267,06 eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.